

Sygn.akt. IV U 3025/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Barbara Serzysko

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania : **I. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25.11.2016r. znak (...)

przeciwko:

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o przywrócenie prawa do renty

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przywraca wnioskodawczyni I. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1.11.2016r. do 31.10.2018r.

SSO Bogusław Łój

sygn. akt IV U 3025/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.11.2016 r., znak: (...), pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawczyni I. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, stwierdzając w uzasadnieniu, że komisja lekarska ZUS w dniu 04.11.2016 r. orzekła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni I. K. nie zgodziła się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS. Podała, że choruje na astmę oskrzelową, niedosłuch (nosi aparat słuchowy), nietrzymanie moczu oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów, jest po przebytej hysterotomii.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni I. K., urodzona (...), bez zawodu wyuczonego, pracowała jako drobiarz, sprzątaczką, krawcową, szwaczką, monter kół, monter wiązek samochodowych, pomoc kuchenna, operator maszyn. Uprawniona była do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 19.03.2012 r. do 13.03.2013 r., a od 14.03.2013 r. do 31.10.2016 r. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 19.09.2016 r. wnioskodawczyni zgłosiła w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wobec zgłoszonego wniosku przeprowadzone zostały badania, w wyniku których lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 06.10.2016 r. uznał wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy do 31.10.2019 r. W związku ze zgłoszonym zarzutem wadliwości tego orzeczenia, sprawę przekazano do rozpoznania komisji lekarskiej ZUS, która dokonując oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni orzeczeniem z dnia 04.11.2016 r. stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

okoliczności niesporne, a nadto dokumentacja medyczna dot. wnioskodawczyni w aktach rentowych w załączeniu

U wnioskodawczyni rozpoznano:

1. astmę oskrzelową niedostatecznie kontrolowaną;
2. zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych (...) bez istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu;
3. osłabienie słuchu uchem lewym;
4. stan po histerektomii.

Wnioskodawczyni z powodu niedostatecznie kontrolowanej astmy oskrzelowej jest nadal częściowo niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami do października 2018 r.

Nadal u wnioskodawczyni są zaostrzenia astmy wymagające intensywnego leczenia szpitalnego, ostatnie w sierpniu 2016 r. W badaniu przez lekarza orzecznika ZUS w październiku 2016 r. były objawy przedmiotowe znacznej obturacji oskrzeli. Badanie wskazuje na znaczną nadreaktywność oskrzeli. Badanie spirometryczne obecne w aktach ZUS z umiarkowaną obturacją jest bliźniaczo podobne do spirometrii z 2013 r. Nie ma wobec tego wystarczającej poprawy stanu zdrowia w porównaniu z 21.10.2014 r. i w tym względzie lekarz orzecznik ZUS miał rację.

dowód: opinia biegłych sądowych lekarzy neurologa,

internisty-gastroenterologa i pulmonologa, k. 11-13 akt sąd.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie okazało się zasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawczyni I. K. jest po dniu 31.10.2016 r. osobą nadal co najmniej częściowo niezdolną do pracy, a jeżeli tak – to na jaki okres.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm., dalej jako: ustawa emerytalna) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepis art. 12 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że osobą niezdolną do pracy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 pow. ustawy).

Zgodnie z art. 61 powołanej ustawy, prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić tymczasem należało, że wnioskodawczyni po dniu 31.10.2016 r. jest nadal częściowo niezdolna do pracy do października 2018 r.

Tak o stanie zdrowia ubezpieczonej – w kontekście jej zdolności do pracy – wypowiedzieli się biegli sądowi neurolog, internista-gastroenterolog i pulmonolog, a więc specjaliści właściwi dla dolegliwości zgłaszanych przez wnioskodawczynię.

Ocena bowiem stanu zdrowia wnioskodawczyni w kontekście jej zdolności do pracy – wymaga wiadomości specjalnych i z reguły nie jest możliwa do dokonania samodzielnie przez sąd (tak SN w wyroku z 27.10.2005r., I UK 356/04, LEX nr 276241).

W tym zakresie Sąd skorzystał z opinii biegłych lekarzy i nie znajdując podstaw do jej podważenia, w całości oparł się na ustaleniach biegłych.

Na marginesie, należy przy tym zauważyć, iż dowód z opinii biegłych podlega ocenie, tak jak każdy dowód przeprowadzony w sprawie, ale podważyć tego dowodu nie może samo tylko subiektywne odczucie stron.

Powołani w sprawie biegli sądowi neurolog, internista-gastroenterolog i pulmonolog, na podstawie badania podmiotowego, przedmiotowego i analizy dokumentacji medycznej zgodnie stwierdzili, że wnioskodawczyni z powodu niedostatecznie kontrolowanej astmy oskrzelowej jest nadal częściowo niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Pod tym względem zgodzili się więc ze stanowiskiem lekarza orzecznika ZUS, modyfikując jedynie okres częściowej niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 06.10.2016 r. uznał bowiem wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy do 31.10.2019 r., a biegli – do października 2018 r. Stanowisko samego lekarza orzecznika ZUS dodatkowo świadczy więc o zasadności opinii biegłych.

Biegli zwrócili uwagę na zaostrzenia astmy, wymagające intensywnego leczenia szpitalnego, ostatnie w sierpniu 2016 r., znaczną obturację oskrzeli, widoczną w badaniu przeprowadzonym przez lekarza orzecznika ZUS, oraz na wykazaną w badaniu nadreaktywność oskrzeli. Z przebiegu badań wynika, wskazanych przez biegłych, wynika, że nie ma wystarczającej poprawy stanu zdrowia w porównaniu z 21.10.2014 r.

Sąd w pełni podziela wnioski opinii biegłych lekarzy neurologa, internisty-gastroenterologa i pulmonologa. Opinia została sporządzona wnikliwie i rzetelnie. Wyczerpująco i szczegółowo wyjaśnia istotę stanu zdrowia wnioskodawczyni z uwzględnieniem posiadanych przez biegłych wiadomości specjalnych. Przed wydaniem opinii biegli zapoznali się z dostarczoną im dokumentacją. Przeprowadzając bezpośrednie badania lekarskie, mieli okazję do osobistego

kontakty z wnioskodawczynią, oceny przedstawianego przez nią wywiadu. Dysponowali wszelkimi informacjami umożliwiającymi im wydanie trafnej opinii i informacje te w sposób prawidłowy wykorzystali.

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009 r., V ACa 139/09, LEX nr 551993; wyrok SN z dnia 15 czerwca 1970 r., I CR 224/70, LEX nr 6750).

Sąd nie miał wątpliwości co do prawidłowości wydanej w sprawie opinii biegłych sądowych i nie podzielił zarzutów organu rentowego zgłaszanych wobec tej opinii (k. 19-19v akt sąd.).

Biegli w opinii rozpoznali astmę oskrzelową niedostatecznie kontrolowaną i wskazali jej konsekwencje oraz objawy w uzasadnieniu opinii, powołując się na wyniki badań – zarówno tych znajdujących się w dokumentacji medycznej, jak i przeprowadzonych przez biegłych.

Sam fakt, że biegli różnych specjalności zwrócili w opisie badań uwagę na inne objawy, nie świadczy o tym, że objawy wskazane w badaniu pulmonologicznym są niewiarygodne, zwłaszcza, że kaszel jest objawem, na który to właśnie pulmonolog winien zwrócić szczególną uwagę.

W opinii biegłych nie uwzględniono natomiast poprawy stanu zdrowia wnioskodawczyni, ponieważ wyraźnie stwierdzono, że takiej poprawy nie ma – co stało się podstawą uznania częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres. Biegli uzasadnili to twierdzenie konkretnymi wynikami badań, a organ rentowy wystarczającej poprawy nie wykazał. To, że wnioskodawczyni odbywa leczenie, nie świadczy automatycznie o poprawie stanu zdrowia.

Wobec dostatecznego wyjaśnienia sprawy, wnioski dowodowe pozwanego z pisma z dnia 21.06.2017 r. należało oddalić (k. 22 akt sąd.). Zdaniem Sądu, biegli lekarze swoje stanowisko w tym zakresie logicznie i rzeczowo uzasadnili. Opinia została wydana po przeprowadzeniu osobistych badań wnioskodawczyni, po zapoznaniu się z podawanymi przez nią objawami oraz po zapoznaniu się z całością dokumentacji lekarskiej i kwalifikacjami zawodowymi odwołującej – a efekt końcowy wszystkich tych czynności został przez biegłych zawarty w kategoriach wnioskach opinii.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.